

[Vagn Bro.]

komme ind paa; den er af den Beskaffenhed, at jeg paa mit Partis Vegne skal anbefale Tinget at stemme den ned.

Bindeslev: Det vil næppe være det høje Ting eller Offentligheden som Helhed ubekendt, at nogen større Tillid til Justitsministeren nærer Det konservative Folkeparti ikke. Vi har en almindelig Mistillid til Ministeren, og hvad enten man ved den ene eller den anden Lejlighed giver dette Udtryk, er denne Mistillid latent til Stede. Men enhver Mistillidsudtalelse maa naturligvis have en Motivering, og paa det af den kommunistiske Gruppe stilledes Grundlag kan Det konservative Folkeparti ikke være med til at udtale Mistillid til Justitsministeren og Justitsministerens Handlinger.

Det drejer sig her om Politiforanstaltninger i Anledning af Uroligheder, der er opstaaet som Følge af den ulovlige Strejke, og den Trusel mod Samfundet, som herigennem er opstaaet — og at Truselen er alvorlig, ved vi, og at den udnyttes fra kommunistisk Side med tilstrækkelig Flid; er Offentligheden ikke i Tvivl om —, maa Samfundet møde med Fasthed. I de Tilfælde, hvor Uroen er af en saadan Karakter, at den truer Samfundet og Borgernes Sikkerhed, truer netop den grundlovmæssige Ret, som Dagsordenen omtaler, er det Samfundets Pligt at træde til med Beskyttelsesforanstaltninger, og vi kan kun billige, at Politiet og Justitsministeriet har truffet saadanne Foranstaltninger. Hvis vi skulde gøre nogen Bemærkning her, maatte det snarere være den, at man maatte ønske, Foranstaltningerne fik en stærkere Betoning, saaledes at det blev klart for alle Urostiftere i Samfundet, at Samfundet ikke vil finde sig i disse Trusler. Der har været rettet Angreb paa Politiet fra kommunistisk Side, og man har nævnt baade det ene og det andet Tilfælde, i hvilket man mener, at Politiet er gaaet for haardhændet frem. Herom er det dog ganske naturligt at sige, at det paa det foreliggende Grundlag ikke er muligt at udtale sig hverken over for Offentligheden eller over for dette høje Ting, derom er de foreliggende Beretninger for løse og usikre, formentlig alle stammende fra den samme Kilde — en Kilde, som vi paa Forhaand ikke kan have nogen Tillid til. Det er muligt, at der dér, hvor Politiet har grebet ind over for Urostifterne, ogsaa har vanket Knubs til saakaldte uskyldige; men ved enhver Lejlighed, hvor der er Sammenstimlen af den ene eller anden

Art, møder man dette, at det ogsaa kan komme til at gaa ud over de nysgerrige. Det er Gang paa Gang fra Politiets Side indskærpet Offentligheden, at man ved Uroligheder af denne Art bør holde sig tilbage. Man kan naturligvis beklage, hvis Politiets Indgriben har medført, at saakaldt uskyldige er blevet ramt, men jeg for mit Vedkommende er ikke i Tvivl om, at det er i Samfundets Interesse, at Politiet handler med Fasthed, handler paa en saadan Maade, at Urolighederne standses. Langt snarere kunde man udtale Tvivl om, hvorvidt de virkelige skyldige er blevet ramt, og jeg kan kun beklage, hvis man ikke i tilstrækkeligt Omfang kan faa Ram paa de skyldige. Og her tænker jeg ikke alene paa de Urostiftere, som ved de enkelte Lejligheder personligt og med personligt Mod optræder, men her tænker jeg paa de Urostiftere, som sidder bag ved Kulisserne og trækker i Snorene (*Tilraab:* Hør). De Urostiftere, som hvisker i Kamrene, og som forsøger at provokere alle fredelige danske Arbejdere op til en Sindsstemning, som er det danske Sindelag fjernt, og som er de virkelige Urostiftere, er dem, der skaber Uro i dette Samfund. Jeg kunde have ønsket, at disse Uro-Provokatører — og jeg tager vist ikke fejl, naar jeg siger, at et Par af dem findes i dette høje Ting (Bifald) — kunde være kommet lidt i Klemme mellem et Par Politistave. Jeg skulde ikke have beklaget det, men det er jo muligt, at Skæbningen paa anden Maade kan indhente disse Provokatører, og det skal vi fra vor Side kun hilse med Tilfredshed.

Jeg finder Anledning til over for den fremsatte Kritik mod Politiet at fremhæve, at vi utvivlsomt i Landet som Helhed har et fortræffeligt Politii; i dette Tilfælde drejer det sig jo i øvrigt om et specielt Angreb paa det københavnske Politikorps. Jeg ved, at det københavnske Politikorps er et fortræffeligt, dygtigt ledet Politikorps, et Korps, der bestaar af Elitemænd, og derfor gaar jeg paa Forhaand ud fra, at de Anklager, som rettes imod Politiet, baade i den ene og anden Retning, er falske. Snarere synes jeg, der er Grund til at udtale en Anerkendelse af den Maade, hvorpaa Politiet er gaaet frem, thi kun ved denne Fasthed fra Politiets Side, ved den hurtige og effektive Indgriben, kan det lykkes at standse de Uroligheder, der er Tale om, og som det er af Interesse for Samfundsmagten hurtigst muligt at faa slaaet ned.

Som sagt, Det konservative Folkeparti nærer i al Almindelighed ikke nogen Tillid til den højtærede Justitsminister, men paa